

2. Prijs God

God is GOD.

Zijn koningschap heerst over alles.

De volken zijn geacht als een druppel aan een emmer.

En als een stofje aan een weegschaal.

En Hij zegt: ‘Wie bent u dan, dat u zich met Mij wilt vergelijken?’

Ik- Ik ben de HERE, en er is geen ander. Er is geen God buiten

Mij. Ik formeer het licht en Ik schep de duisternis. Ik bewerk het

heil en Ik schep het onheil. Ik, de HERE, doe dit alles.’

God is GOD.

Hij regeert.

Vanaf zijn troon.

Ik wil met u meegaan naar die troon.

Die troon wordt vermeld in Openbaring 4.

En ik wil met u luisteren naar de vierentwintig oudsten.

Die zich voor Gods troon bevinden.

De vierentwintig oudsten werpen hun kronen voor de troon.

En zij vallen in aanbidding voor God neer.

En zij verheerlijken God.

Zij zeggen: “Gij, onze Here en God, zijt waardig te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de macht ...”

Waarom?

“... want Gij hebt alles geschapen, en om Uw wil was het en werd het geschapen.”

Hoe vaak verheerlijkt ú God?

Ik ken een broeder, die in Psalm 119 gelezen had: “Zevenmaal daags loof ik U om Uw rechtvaardige verordeningen.”

Daarna maakte die broeder er een gewoonte van om minstens zeven maal per dag God te verheerlijken.

En als die broeder dan wel eens 's nachts wakker werd, dan ging hij bij zichzelf na, of hij die dag God wel zeven maal verheerlijkt had.

En als hij dan tot de conclusie kwam, dat het zes keer was geweest, dan ging hij zijn bed uit om het tekort aan te vullen. Misschien glimlacht u hierom, maar die broeder wist, waar hij mee bezig was.

Ik vraag het u nog een keer: 'Hoe vaak verheerlijkt u God?'

Laten we die vraag eens van een andere kant bekijken.

Wat is dat: God danken?

Nu zegt u: 'Dat is toch niet zo moeilijk, broeder, gewoon God dankbaar zijn voor iets en dan "dank U wel" tegen Hem zeggen.'

Toch?

Hoe vaak dankt u God?

Kent u 1 Tessalonicenzen 5:18?

Daar staat: "Dankt God onder alles."

Onder alles?

Ja, onder alles.

En alles is *alles*.

Bent u gezond?

'Dank U, Heer, dat ik gezond ben.'

Hebt u een goede baan?

'Dank U, Heer, dat ik een goede baan heb.'

God danken voor de goede dingen in uw leven.

Dat spreekt voor zich.

Toch?

Wel doen, natuurlijk ...

Schijnt de zon?

'Dank U, Heer, dat de zon schijnt.'

Regent het?

Niet: wat een rotweer!

Maar: 'Dank U, Heer, dat het regent.'

U komt 's morgens vroeg naar buiten, omdat u naar uw werk moet.

En het heeft die nacht gevrozen.

En de ruiten van uw auto zijn bevroren.

En u moet gaan krabben.

Gaat u dan inwendig lopen schelden?

Of zegt u: 'Dank U, Heer, dat het vannacht gevrozen heeft.'

En: 'Dank U, Heer, dat ik mijn ramen moet krabben'.

En als u dan, dankzeggend, uw ramen heeft gekrabd, dan

realiseert u zich dat u bijna te laat komt voor uw werk.

Dus u stapt in uw auto, u geeft nog eens extra gas, en bij het kruispunt moet u, op het allerlaatste moment, voor het rode stoplicht wachten.

Dan niet: 'Shit!'

Maar: 'Dank U, Heer, dat het stoplicht op rood staat.'

Heeft uw vrouw de auto?

Dan gaat u, uiteraard, op uw fiets naar uw werk.

En, tegen alle weersverwachting in, begint het plotseling te sneeuwen.

En, zoals je altijd zult zien, hebt u uw regenpak niet bij u.

U wordt werkelijk tot op uw hemd toe nat.

Dan zegt u: 'Dank U, Heer, dat het sneeuwt.'

Want God, die u uw goede gezondheid geeft, die u een goede baan geeft, die zorgt voor zonneshijn, die zorgt ook voor de regen.

En voor de nachtvorst, en voor het rode stoplicht en voor de sneeuw.

Ook als het u niet uit komt.

Dan bedenkt u, terwijl u zo op de fiets de sneeuwvlokken in uw kraag voelt binnenglijden, en u bibbert van de kou, dan schiet het u te binnen, dat u ergens gelezen heeft, dat van al die miljoenen sneeuwvlokken, die om u heen dwarrelen, er geen één hetzelfde is.

Iedere sneeuwvlok heeft weer een andere kristalstructuur.

De sneeuw kruipt in uw neus.

En dan roept u: 'Heer, hoe groot bent U, want U hebt alles met wijsheid gemaakt.'

Wij Nederlanders staan erom bekend, dat wij een mopperig volkje zijn.

Ik weet niet, of er ooit onderzoek naar gedaan is, hoe het komt, dat wij Nederlanders zo zijn.

Er is altijd wel iets of iemand, waar wij ons hartgrondig aan ergeren.

Maar ik zeg u, wij Nederlanders zijn buitengewoon bevoorrecht. Wist u dat?

Wij hebben namelijk ongekende mogelijkheden om God onder alles te danken.

Staat u weer eens in de file?

‘Dank U, Heer, dat ik in de file sta.’

Gaat de bus net voor uw neus weg?

‘Dank U, Heer, dat de bus net voor mijn neus weg gaat.’

Staat u weer, in het openbaar vervoer, als haringen in een ton?

‘Dank U, Heer, dat ik weer als een haring in een ton sta.’

Is uw parkeerplaatsje weer eens bezet en moet u drie straten ver rijden om uw auto kwijt te raken?

‘Dank U, Heer, dat mijn parkeerplaatsje bezet is.’

Ligt er weer eens hondenpoep bij u op de stoep?

‘Dank U, Heer, dat er hondenpoep op mijn stoep ligt.’

Staat u weer eens in het verkeerde rijtje bij de kassa in de supermarkt, terwijl de andere klanten links en rechts van u vrolijk doorgaan?

‘Dank U, Heer, dat ik in het verkeerde rijtje sta ...’

God onder alles danken.

Als u dit geleerd hebt, dag in dag uit, samen met de Heer, al die dagelijkse ergernissen om te zetten in dankzegging, dan komt de tijd voor het èchte werk.

Zakt u voor een belangrijk examen?

‘Dank U, Heer, dat ik voor mijn examen gezakt ben.’

Uw baan, waar u zo trots op bent, waaraan u uw zelfrespect ontleent, wordt door een reorganisatie weggepoetst.

En u staat op straat.

U bent ontslagen.

‘Dank U, Heer, dat ik ontslagen ben.’

U raakt in de schulden.

‘Dank U, Heer, dat ik in de schulden zit.’

Nu zegt u misschien: ‘Broeder, dat meen je niet, hè?’

Dan zeg ik: ‘Ja, dat meen ik wél.’

En dan zegt u: ‘Maar je denkt toch niet, dat ik God voor al die moeilijke dingen ga danken?’

O, nee?

Waarom niet?

Er staat toch in 1 Tessalonicenzen 5:18 “dankt God onder *alles*”?

‘Ja’, zegt u, ‘maar je kunt het natuurlijk ook overdrijven.’

Dacht u dat?

U weet toch, dat er geen musje op de aarde zal vallen, zonder de wil van uw hemelse Vader? Dat al de haren van uw hoofd geteld zijn?

Kent u psalm 139?

Psalm 139 is het lied, dat tijdens de tempeldienst door de tempelzangers gezongen werd.

HERE, U doorgrondt en kent mij;
U kent mijn zitten en mijn opstaan,
U verstaat van verre mijn gedachten;
U onderzoekt mijn gaan en mijn liggen,
met al mijn wegen bent U vertrouwd.
Want er is geen woord op mijn tong,
of, zie, HERE, U kent het volkomen;
U omgeeft mij van achteren en van voren
en U legt uw rechterhand op mij.
Het begrijpen is mij te wonderbaar,
te verheven,
ik kan er niet bij ...

Het woord ‘God’ in het Nieuwe Testament is het vertaalwoord voor het Griekse ‘*theos*’.

Het woord ‘theos’ is afgeleid van het werkwoord ‘*tithemi*’, dat ‘plaatsen’ betekent.

‘Theos’, ‘God’, is dus de ‘Plaatser’.

Gods Woord verzekert ons dat God ‘liefde’ is.

God plaatst heel liefdevol alles in uw leven.
Niet alleen uw omstandigheden.
Maar ook wie u bent.
En wat u bent.

Bent u een man?
Prijs God.
Bent u een vrouw?
Prijs God.
Hebt u een goed huwelijk?
Prijs God.
Hebt u een slecht huwelijk?
Prijs God.
Hebt u helemaal geen relatie?
Prijs God.

Wandelen uw kinderen in de Heer?
Dank U, Heer.
Wandelen uw kinderen niet in de Heer?
Dank U, Heer.
Hebt u helemaal geen kinderen?
Dank U, Heer.

Bent u, maatschappelijk gezien, uitstekend geslaagd in dit leven?
Prijs God.
Bent u, maatschappelijk gezien, volstrekt mislukt in dit leven?
Prijs God.
Of hebt u het gevoel, dat u helemaal geen leven hebt gehad?
Prijs God.

Woont u in een groot huis?
Dank U, Heer.
Woont u in een klein huis?
Dank U, Heer.
Hebt u helemaal geen huis?
Dank U, Heer.

Dát is God *onder alles* danken.

Moet je daar nou de hele tijd mee bezig zijn?

Nou, dat zou verstandig van u zijn.

Want Psalm 44 zegt: “In God roemen wij de ganse dag ...”

Of, als u liever een woord van de afgevaardigde Paulus heeft, Filippenzen 4 vers 4: “Verblijdt u in de Here te allen tijde!”

‘Te allen tijde’ is een oud-Nederlands uitdrukking voor ‘de hele tijd’.

Nu zegt u misschien tegen mij: ‘Broeder, het spijt me, maar wat je me nu vertelt, is het meest belachelijke wat ik ooit gehoord heb.’

Prijs God.

Een ander zegt: ‘Broeder, het spijt me, maar wat je daar zegt, dat weet ik al jaren.’

Prijs God.

Weer een ander zegt: ‘Broeder, je hebt me overtuigd. Ik ga er vandaag nog mee beginnen.’

Prijs God.

En dat doet u dan ook.

U gaat, dag in dag uit, God verheerlijken.

U doet het morgen.

En overmorgen.

En volgende week.

En volgende maand.

En volgend jaar.

Maar dan komt plotseling, totaal onverwacht, de dag dat u echt in de benauwdheid bent.

Uw relatie gaat stuk.

Uw kind is ernstig ziek.

Een dierbare overlijdt.

De situatie is zo verschrikkelijk, dat je hele innerlijke wezen verlamd raakt.

Je weet niet meer, wat je moet doen.

Je kunt het niet meer bedenken.
De duisternis is zo dik om je heen, dat er geen glimpje licht is.
Je kunt alleen nog maar huilen ...

Maar ik dacht dat je God onder alles zou danken?
Mm, mm, zeker ...
Nou, waarom doe je het nú dan niet?
Nee, ik kan het niet ...
Waarom niet?
De situatie is zo erg, ik kán het niet!
Maar, is God veranderd dan?
Nee, dat niet ...
Is God nog steeds GOD?
Absoluut ...
Nou dan, waarom verheerlijk je Hem dan niet?
Ik wil het wel, maar ik kan het niet opbrengen ...
Heb je Hem dan al die tijd verheerlijkt voor jezelf, of,
uitsluitend en alleen omdat Hij God is?
Ja, dat laatste ...
Heel goed, maar waarom doe je het dan nú niet?

En dan hef je je hart op tot God.
Je situatie is nog even verschrikkelijk.
De duisternis is nog even dik.
Maar je heft je hart op tot God.
En je doet je mond open.
En je zegt tot God: 'U bent mijn God. U zal ik loven. Verhogen
Uwe majesteit. Mijn God, niets gaat Uw roem te boven. U prijs
ik tot in eeuwigheid.'
En de tranen stromen over je wangen.
Maar je verheerlijkt God.
Waarom?
Nou, gewoon, omdat God GOD is.
En dat Hij het waard is om de eer en de heerlijkheid van zijn
schepselen te ontvangen.
Daarom.

Ik weet van drie broeders, die een geweldige bediening hebben in Turkije.

Zij houden daar evangelisatie-campagnes.

En overal waar ze komen, in welke stad ook, komen mensen tot bekering.

Op het hoogtepunt van hun tournee, krijgt een van die broeders een visioen in de nacht.

In dat visioen staat iemand aan de overkant van de zee, in Griekenland dus, en die roept: 'Kom hierheen en help ons.'

De volgende dag beraadslagen die broeders en ze komen tot de conclusie dat God hen roept om in Griekenland het evangelie te verkondigen.

Die broeders houden niet van halve maatregelen, dus ze gaan de volgende dag met de eerste de beste boot naar de overkant.

En daar aangekomen, gaan ze meteen door naar een strategisch punt voor hun nieuwe evangelisatie-campagne.

En al spoedig komt er iemand tot bekering.

En - na veel aandringen van de nieuwe gelovige - nemen de broeders hun intrek in het huis van de nieuwe gelovige.

Nu is het buitengewoon vervelend dat, als die broeders op straat lopen, een vrouw hen achterna roept.

Buitengewoon irritant.

Niet gewoon roepen, nee, luid roepen.

Ze doen navraag en het blijkt dat die vrouw een waarzeggende geest heeft.

En een van die broeders heeft daar zo genoeg van, dat hij zich omkeert en tot de vrouw zegt: 'Ik beveel jou, onreine geest, om van die vrouw uit te gaan.'

En al spoedig bemerken de exploitanten van het medium, dat het hele gevalletje niet meer werkt. Daar gaan hun centjes.

Ze schakelen onmiddellijk de plaatselijke politie in en twee van de broeders worden aangehouden. De omstanders bemoeien zich ermee, er ontstaat een opstootje en de twee broeders worden meegenomen wegens verstoring van de openbare orde. De politieagenten geven de broeders meteen maar een flink pak slaag.

En niet zo zuinig, hoor, want in Griekenland zijn ze niet zo kinderachtig.

Dan worden de twee broeders een cel in gesleept en aan de grond vastgeketend.

Nou, daar zit je dan.

Doe je je best voor het evangelie.

Loopt het zo met je af.

Dat visioen, in Turkije, zal ook wel niet van de Heer geweest zijn.

En jij moest zo nodig weer eens een geest uitdrijven ...

Praten die broeders zo?

Nee.

Zij zingen Gods lof.

Waarom?

Nou, die broeders kennen God.

Zij weten dat God GOD is.

En dat God het waard is om verheerlijkt en gedankt te worden.

Daarom.

Ja, en die pijn dan?

Prijs God.

En al dat bloed?

Prijs God.

En die ketenen dan?

Prijs God.

En die smerige, stinkende cel dan?

Prijs God.

Nu gaat het er mij vanmiddag niet om hoe deze geschiedenis afloopt.

Ik zie al een broeder glimlachen.

Handelingen 16, natuurlijk ...

Het gaat mij om de actie van de beide broeders.

In uiterst benarde omstandigheden zongen zij Gods lof.

Broeder, hebt u ook het gevoel dat u in uw situatie gevangen zit?

Zing Gods lof.

Dat u geen kant op kan?

Zing Gods lof.

Zuster, bent u gewond door het gedrag van uw familieleden?

Zing Gods lof.

Of bent u gekwetst door uw broeders en zusters in de Heer?

Zing Gods lof.

Broeder, bent u geketend aan een verslaving?

Zing Gods lof.

Zuster, zit u vast aan een geheime zonde?

Zing Gods lof.

Waarom?

Nou, gewoon, omdat God GOD is.

En God is het waard om verheerlijkt en gedankt te worden.

Daarom.

Ik weet van een koning, die omringd is door zijn vijanden.

Hij is niet zomaar een koning, hoor.

Hij is een heel bijzondere koning.

In zijn regeringsperiode maakt zijn volk een geestelijke omwenteling door.

Een echte reformatie.

Daar heeft die koning een belangrijk aandeel in.

En die koning wordt door een immense troepenmacht omsingeld.

Hij heeft geen enkele hoop meer.

Want zijn situatie is volstrekt hopeloos.

Elk moment kan hij door zijn vijanden verpletterd worden.

En wat doet die koning?

Pleegt hij zelfmoord?

Begint hij een wanhoopsoffensief?

Nee, hij laat een zangkoor komen.

Kijk, daar komen ze aan. In hun heilige feestdos.

En ze gaan voor de koning en zijn leger staan.

En ze gaan zingen.

Wat zingen ze?

‘Looft de HERE, want Zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid.’

Ik ga u niet vertellen hoe deze geschiedenis afloopt.

Daar gaat het mij vanmiddag niet om.
U kunt dit trouwens nalezen in 2 Kronieken 20.
Het gaat mij om de actie van die koning.
Op het randje van de dood, in een volkomen hopeloze situatie,
zingt hij Gods lof.

Broeder, bent u ook in een hopeloze situatie?
Zuster, bent u op het randje van de dood?
Stel u op, in uw heilige feestdos ...
Heilige feestdos?
Heb ik dan een heilige feestdos?
Ja, wat dacht u dan?
Galaten 3:27 zegt: 'U, die in Christus gedoopt bent, hebt u met Christus bekleed'.
Als u dat geen heilige feestdos durft te noemen, dan weet ik het ook niet meer.
Stel u op, in uw heilige feestdos, en zing Gods lof.
Ga uw vijanden tegemoet en zeg: 'Looft de HERE, want zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid.'

Waarom?
Nou, gewoon, omdat God GOD is.
En dat God het waard is om verheerlijkt en gedankt te worden.
Daarom.

In de nacht dat de Heer Jezus overgeleverd zou worden, vierde Hij het Pascha met zijn leerlingen.

De Evangeliën geven heel gedetailleerd de gesprekken tijdens de maaltijd weer.
De Heer wist precies wat Hem te wachten stond.
Wie Hem zou verraden, dat Hij gespot en gesmaad zou worden.
Dat ze Hem allemaal in de steek zouden laten.
En welke dood Hij zou sterven.
En wat doet Hij?
Hij troost zijn leerlingen.
Omgekeerde wereld.
Ze moesten Hem troosten.
Hij ging lijden.

Maar Hij troost hen.
Heel typerend voor onze Heer.
Eerst aan anderen denken.
Niet aan zichzelf.
En dan gaat de Heer, met zijn leerlingen, naar de Olijfberg, naar een omheinde tuin, de hof van Getsemane.
En daar zijn wij getuige van het feit dat onze Heer bang is.
Dat zijn ziel zeer bedroefd is.

Maar tussen de gesprekken tijdens de maaltijd en de hof van Getsemane, gebeurt er nog iets.

Zowel Matteüs als Marcus vermelden het.

Eigenlijk heel onopvallend.

In een halve zin.

In Matteüs 26:30.

“En na de lofzang gezongen te hebben ...”

Wat betekent die halve zin?

‘Na de lofzang gezongen te hebben ...’

Welke lofzang?

Volgens de Joodse traditie is de lofzang op dit tijdstip (de Pesach-maaltijd) de tweede helft van het groot-halleluja.

Psalm 115, 116, 117 en 118.

Psalm 115: “Onze God is in de hemel, Hij doet al wat Hem behaagt.”

Psalm 116: “Ik heb de HERE lief, want Hij hoort mijn stem, mijn smekingen.”

Psalm 117: “... des HEREN trouw is tot in eeuwigheid.”

En als machtig slotakkoord Psalm 118: “Gij zijt mijn God, U zal ik loven, o mijn God, U zal ik verhogen. Looft de HERE, want Hij is goed, ja, zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid.”

Dit heeft de Heer Jezus gezongen op weg naar Getsemane, op weg naar Zijn dood.

Waarom?

Nou, gewoon, omdat God GOD is.

En dat God het waard is om verheerlijkt en gedankt te worden.

Daarom.

In Filippenzen 2:9-11 staat dat de Heer Jezus gehoorzaam is geworden.

Tot de dood, ja, tot de kruisdood.

Daarom verhoogt God Hem ook uitermate en geeft Hem de naam boven alle namen, opdat in de naam van Jezus alle knie zich zou buigen van die in de hemel zijn, van die op de aarde zijn en van die onder de aarde zijn, en elke tong zal belijden dat Jezus Christus Heer is.

Misschien kent u het lied: *'Oh, when the saints go marchin' in.'*

Dat is een negro-spiritual.

Geschreven in de tijd van de slavernij.

In dit lied wordt bezongen hoe heerlijk het in de hemel zal zijn.

De slaven van die tijd wilden daar graag bij zijn.

Wij ook, natuurlijk.

En dan gaat het lied verder: 'En wanneer ze Hem als Heer der heren zullen kronen (dat gaat over Christus), daar willen wij bij zijn.'

Nou, reken maar, dat ik daar ook heel graag bij wil zijn.

Want weet je, dat ik verheerlijkt zal worden, prima.

Maar dat mijn Héér verheerlijkt wordt, dat zal iets gewéldigs zijn.

Hij, die bespot en geslagen is, ook voor mij.

Hij, die doorstoken is, ook voor mij.

Dat Hij verheerlijkt wordt, is voor mij van een overwéldigende heerlijkheid.

En als dan de hele schepping erkent en belijdt dat Hij Heer is, dan doet onze Heer Jezus een stapje terug.

Hij gaat midden tussen zijn verlostten staan.

En dan wijst Hij naar God, de Vader.

En dan zegt Hij: 'Alles is uit Hem, en door Hem.'

En dan zal onze Heer de Vader aanspreken.

En de hele schepping zal zwijgen.

En dan zal onze Heer zeggen: 'Zie, hier Ik en de kinderen, die U Mij gegeven heeft.'

En dan zal onze Heer God verheerlijken.

Dat sta ik hier niet te verzinnen.

Dat is een profetie.

Uit Psalm 22.

U kent allemaal de beginwoorden van Psalm 22. “Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten ...?”

Maar verderop in die psalm staat:

‘Alle einden der aarde zullen het gedenken en zich tot de HERE bekeren.

Alle geslachten van de volken zullen zich neerbuigen voor Zijn aangezicht.

In een grote gemeente zal Ik u lofzingen’.

Straks gaat de Heer dus in die grote gemeente God lofzingen.

God verheerlijken.

Dat zal de heerlijkheid der heerlijkheden zijn.

Waarom?

Omdat de Heer daar staat, met zijn doorboorde handen, en Hij verheerlijkt God.

En waarom verheerlijkt Hij God?

Omdat alles gegaan is naar de raad van Gods wil.

En dan zal de hele schepping God als GOD verheerlijken.

Wat zal dat een glorieus moment zijn!